

Korset och Kronan

Nr 34/2020

Jesus säger: Håll fast vid
det du har så att ingen
kommer och tar din krona
(Upp. 3:11)

Kristen etik (10) Guds vapenrustning

Den kristne soldatens
rustning måste vara hel och
komplett. Vi har hittills
talat om *sanningens bälte* och
rättfärdighetens bröstpansar.
Därefter kommer

4. Skorna på fötterna

Aposteln skriver: *Bär som
skor på era fötter den beredskap
som fridens evangelium ger* (Ef.
6:15).

Grundtexten kan här
läsas på två sätt. Skorna
betecknar antingen

(a) *den beredskap som fridens
evangelium ger*, eller

(b) *en beredskap till fridens
evangelium*.

De båda alternativen är

Ordet om korset är en
dårskap för dem som går
förlorade, men för oss som
blir frälsta är det en Guds
kraft (1 Kor. 1:18)

lika goda och uppbyggliga.
Här presenteras därför två
något olika tolkningar.

De kraftiga sandalerna
var helt nödvändiga i
striden. Den ofta brännheta
sandens med skarpa stenar
eller annan svår terräng
gjorde att skorna måste
vara både lätta att bära,
möjliggöra snabb förflytt-
ning och skydda från skada.

(a) Genom evangelium
om Kristi försoning får
människan frid med Gud
och ett gott samvete. En
kristen kan inte blidka Gud
med goda gärningar, vilket
är omöjligt. En kristen vet
av evangelium att Gud
redan är oss nådig för
Kristi skull. Genom fridens
evangelium har vi som
döpta, troende kristna alltid
den rätta beredskapen att
gå ut i striden mot djävulen
och hela hans anhang.

Den gode herden
leder sina får (Joh. 10)

Evangeliets skor på fötterna
skyddar mot markens alla
hinder och svårigheter vilka
betecknar synden i alla dess
former.

(b) Skorna är en bild av
att en kristen ständigt är
beredd *till* fridens evan-
gelium. I sitt hjärta har han
fått villigheten att ständigt
på nytt söka sig till Guds
ord och dess underbara
löften om syndernas för-
låtelse. Den kristne har
också en villig beredskap
att vittna om evangelium
för sin nästa.

Med de lättroliga san-
dalerna kan han snabbt
förflytta sig från plats till
plats. Så var t.ex. aposteln
Paulus och hans med-
arbetare ständigt beredda
att förkunna evangelium på
nya platser, trots att fiend-
erna med sitt motstånd
och sina förföljelser gjorde

allt för att hindra detta.

Så skall också vi ständigt vara beredda att vittna om vår tro på de platser och för de människor Gud låter oss möta. Aposteln Petrus skriver:

Herren Kristus ska ni hålla helig i era hjärtan. Var ständigt beredda att svara var och en som ber er förklara det hopp ni har. Men gör det ödmjukt, med respekt och ett rent samvete (1 Petr. 3:15f).

6. Skölden för kroppen

Ta dessutom trons sköld, med den kan ni släcka den ondes alla brinnande pilar.

Den stora skölden, drygt en meter hög, skyddade kroppen när fienden anföll. De brinnande pilarna var särskilt farliga. De betecknar djävulens angrepp mot våra hjärtan och samveten. Han anklagar oss för alla våra synder och pekar på att Guds lag fördömer all synd. Detta blir särskilt tungt när en människa hamnar i prövningar och anfäktelse och tänker på sina många och svåra synder genom livet. Även aposteln Paulus hade sådana svåra anfäktelser. Han skriver:

Jag vet att det inte bor något gott i mig, det vill säga i mitt kött. Viljan finns hos mig, men inte förmågan att göra det goda. Det goda som jag vill gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag. Jag vet att det inte bor något gott i mig, det vill säga i mitt kött. Viljan finns hos mig, men inte förmågan att göra

det goda. Det goda som jag vill gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag ... Jag arma människa! Vem ska rädda mig från denna dödens kropp? (Rom. 7:18f, 24).

Det är den omvända, kristne aposteln som här klagar. Djävulen sänder nu sina brinnande pilar mot oss och säger: ”Du är inte värdig att få komma in i himmelen. Med alla dina hemliga synder, allt orätt och ont du har gjort och tänkt, alla människor du har svikit och bedrivat, och med allt gott som du *inte* har gjort kan du inte annat än gå evigt förlorad.”

Detta är en fruktansvärd situation, särskilt när vi står inför döden och all tröst rycks ifrån oss och vi känner Guds stränga vrede mot synden. Därför klagar också psalmisten:

Ur djupen ropar jag till dig, Herre. Herre, hör min röst, låt dina öron lyssna till mina rop om nåd! Om du, Herre, tillräknar synder, Herre, vem kan då bestå? (Ps. 130:1ff).

Men i denna svåra anfäktelse då djävulens brinnande pilar intensivt skjuts mot oss får vi ta trons sköld, som släcker alla den ondes brinnande pilar.

Paulus skriver: *Vem ska rädda mig från denna dödens kropp? Gud vare tack, genom Jesus Kristus, vår Herre! (Rom. 7:24f).*

Och psalmen fortsätter: *Men hos dig finns förlåtelse, för att man ska vörda dig. Jag*

väntar på Herren, min själ väntar, och jag hoppas på hans ord. ... Israel, hoppas på Herren, för hos Herren finns nåd, full lösen finns hos honom. Han ska friköpa Israel från alla dess synder. (Ps. 130:4-8)

Trons sköld är så den kristnes enda säkra skydd mot lagens, syndens och djävulens alla anklagelser.

Vad är då tron? Är tron en särskilt god egenskap i hjärtat som vi får mer och mer av när vi är fromma?

NEJ! Tron är att vi istället för att förtrösta på oss själva hör och tror vad evangelium säger om frälsningen genom Jesus Kristus: *Vi är nu friköpta.*

Det är detta budskap profeten Jesaja bar fram om Herrens lidande tjänare. Drygt 700 år innan det hände talade den Helige Ande genom Jesajas mun och vittnade om den kommande Frälsaren, Messias. Så predikade Jesaja om Kristus:

Han var föraktad och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med lidande. Han var som en som man skyler ansiktet för, så föraktad att vi inte respekterade honom. Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig, medan vi såg honom som hemsökt, slagen av Gud och pinad. Han blev genomborrad för våra brott, slagen för våra synder. Straffet blev lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade.

Forts. i nästa nr